

Bus Riders – Kerstin Hessius samling

Den 12 juni var det dags för Bus Riders tredje möte, en visning av [Kerstin Hessius konstsamling](#).

Ett tjugotal medlemmar hade möjlighet att få ta del av samlingen som visades av Kerstin själv. Visningen började på Lindahls advokatbyrå där delar av samlingen hänger och fortsatte sedan i Kerstin och Johan Hessius hem.

Lindahls

Lindahls kontor ligger i en modern byggnad på Mäster Samuelsgatan. Lokalerna är ljusa och rymliga och konsten varierande, både avseende uttryck och innehåll. I entrén möts man av ett fotografi av [Denise Grünstein](#) från serien Dear Prudence, Torstens Anderssons karaktäristiska skulpturmålningar samt ett intarsiainfattat bord gjort av Ernst Billgren.

Kerstin berättar personligt om sina första konstinköp, hur hennes smak och intresse utvecklats över tid samt om hur olika konstverk sammanfattar olika tidsepoker i hennes liv.

I ett av konferensrummen stannar vi lite extra länge. I detta rum hänger bl.a. en målning av Cecilia Sikström, föreställande poeten Edith Södergran. Det är ett säreget porträtt som visar en högräst och stolt (men också sjukdomssvag) kvinna i ett mansdominerat 1910-tal. Kerstin förklarar bakgrunden till målnings tillkomst och att hon ofta inspirerats av Södergarns uttalande **”Det finns inte någon anledning att göra sig mindre än man är.”**

Diskussionen kommer därefter in på Johan och Kerstins stundvis olika smak och det är uppenbart att de inte alltid uppskattar samma konstnärer. Ämnet knyter an till Bus Riders förra möte, ”Referenser i konsten”, där debatten kom att handla om hur vi tolkar ett verk, betydelsen av våra subjektiva upplevelser i relation till konstnärens intention.

Hos Hessius

Promenaden från Lindahls kontor hem till Hessius innebär en förflyttning både fysiskt och konstnärligt. På Lindahls ser vi främst svensk konst, medan hemmet visar på [en bred internationell samling](#).

I kontrast till många andra svenska samlare har Kerstin inte stannat vid svenska konstnärer. I deras hem samsas allt från representanter från konstnärsgruppen YBA (Young British Artists) till Olafur Eliasson och Andrea Zittel.

Intresset för utländska konstnärer infann sig naturligt då Kerstin började besöka internationella konstenemang som Art Basel, Documenta och Venedigbiennalen. Även

Moderna Museets Vänner har spelat en betydande roll för Kerstin när det kommer till att införskaffa kunskaper och kontakter inom konstområdet. "Det tog kanske 15 år innan vi började umgås i konstretsar och odla ett genuint intresse" säger Kerstin.

Hessius hem visar på **en befriande inställning till samtidskonsten**. Hängningen av verk är personlig och varje objekt tycks ha fått sin plats av en anledning, placeringar som främst verkar bero på hur konsten kommunicerar med resterande verk i rummet.

Trots att Kerstin vid ett flertal tillfällen talar länge och engagerat om konstnärer som inte är välkända för en större publik, så finns det samtidigt ingen avsaknad av välkända signaturer i samlingen. I matsalen står till exempel en skulptur av fransyskan **Niki de Saint Phalle**. Kerstin förklarar att ett av hennes första "möten med konsten" var just de Saint Phalles skulpturer utanför Moderna Museet. Hon förklarar att upplevelsen etsade sig fast och när hon i vuxen ålder fick tillfälle att köpa en mindre skulptur, kändes denna som **en självklar del av samlingen**.

Återkommande på såväl Lindahl som i Hessius hem är målningar av **Andreas Eriksson**. I vardagsrummet har Eriksson själv hängt verket, i detta fall en triptyk som installerats vid listen i taket och i 90 graders vinkel mot varandra. Originellt och inte den hängning gemene man skulle gjort! I rummet samsas Erikssons verk med en stor målning av Yinka Shonibari, ett "diamond dust" - porträtt på Georgia O'Keeffe av Andy Warhol och ett tidigt "prickcollage" av Damien Hirst. Att döma av efterföljande diskussion är det emellertid det sovande

spädbarnet i polyestercomposit av Charlotte Gyllenhammar, som berör deltagarna mest.

När Dagens Industri tidigare i vår intervjuade Kerstin, förklarade hon att det främst är lusten som styr hennes inköp, som ofta varit spontana. Under kvällen förtydligar hon emellertid sitt uttalande med att det fortfarande är **magkänslan som styr**, men att hon idag även söker aktivt efter konstnärer och specifika verk hon tycker "saknas" i samlingen.

Kvällen avslutas med att Kerstin återknyter till Bus Riders första möte och Bo Nilssons kommentar om att en samling bör ha någon överraskning eller hemlighet. **Något oväntat som betraktaren förvänas av**.

I Kerstins samling ryms många oväntade verk och samlingen i sin helhet tyder både på både självkänsla och kunnighet, en spegling av samlaren själv.

Kort och gott, **en suverän visning** där Kerstin (istället för att avskräcka en novis med sin stora kunskap) inspirerar till spontana köp, baserade på lust och magkänsla.

